

[Statsministeren.]

Spørgsmaalet om Anvendelse af Gift ved Fangst af Dyr, men det er ikke muligt i dette Øjeblik at oplyse noget om Resultatet af de Overvejelser, der finder Sted, men at der skal finde visse Ting Sted i den kommende Tid, kan der formentlig ikke være nogen Tvivl om. (*Christmas Møller*: „At der skal finde visse Ting Sted i den kommende Tid, kan der formentlig ikke være nogen Tvivl om“!). Jeg beder undskyldte, ærede Medlem Hr. Christmas Møller, hvis det ikke klinger rigtigt i Ørene, men det ærede Medlem forstod det vel nok. (*Christmas Møller*: Det var ikke Sprogbrugen, men Uklarheden i Tanken). Naa, ja, men det er ogsaa sent paa Aftenen.

Det ærede Medlem Hr. Westermann har gjort nogle Bemærkninger. Hvad jeg har sagt i Anledning af det ærede Medlems Udtalelser i forrige Maaned, vedstaar jeg og fastholder fremdeles baade, hvad jeg har sagt første Gang, og hvad jeg har sagt anden Gang. Hvis det ærede Medlem mener at kunne indgyde Respekt ved at bruge Sigtelser og stærke Udtryk, tager han fejl. Mit Ansvar behøver det ærede Medlem ikke at bekymre sig om. Jeg har den Opgave, den Pligt at forvalte en af Rigsdagen vedtagne Lov, og den Lov gælder, indtil den forandres, og min Forvaltning hviler paa denne Lov, indtil den forandres. Det ærede Medlems Optræden viser, at der fremdeles er Folk i Flaaden, som intet har lært af Fortiden, hvor Militærpersoner stærkere end andre undergravede Folkets Tillid til Hær og Flaade.

Justitsministeren (Zahle): Da de to kommunistiske Talere har betegnet, hvad jeg har sagt, som bevidst Usandhed, og har beskyldt mig for at have givet en forløjet Fremstilling, tror jeg ikke, jeg behøver andet end at tilbagevise saadanne Paa-stande. Jeg skal for at bringe nogen Klarhed ud af den Diskussion, der har været ført, blot fremsætte en kort Udtalelse. Det danske Udenrigsministerium og Justitsministeriet har gjort sig Ulejlighed for at skaffe kommunistiske Flygtninge Adgang til Rusland, hvor der efter det ærede Medlem Hr. Munch-Petersens Udsagn er lige Ret for alle fremmede med Landets egne Borgere. Hjælp til at skaffe de kommunistiske Flygtninge til Rusland har de herværende danske Kommuniste ikke villet yde. Da ingen andre har villet hjælpe de kommunistiske Flygtninge, har Staten ydet dem Kost og Logi i Ventetiden. Jeg mener, dette maa siges at være en god og human

Behandling. Medens de er her, maa politiske Flygtninge, hvilket Parti de end tilhører, naturligvis afholde sig fra offentlig Agitation. Dertil hører ikke Deltagelse i egentlige Foreningsmøder, hvor der kun er Adgang for Foreningens Medlemmer; det er jo noget privat. Men hvis der fremkommer offentlige Referater af, hvad Flygtninge har udtalt paa saadanne Møder, kommer de jo derved til at deltage i en offentlig politisk Agitation, og det maa ikke ske. Hvis det er sket en Gang, saa er det en Fejl, og for at der ikke skal være nogen, som skal komme galt af Sted af Uvidenhed, skal jeg herved udtale, at en saadan Adfærd fremtidig ikke vil blive taalt.

Handelsministeren (Hauge): Jeg har kun en enkelt Bemærkning at gøre, og den gælder det Forhold, som det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) har udtalt sig om. Jeg har ikke Fortrykket af Rigsdagstidende til min Raadighed, saa jeg kan ikke nøjagtig sige, hvad det ærede Medlem har sagt, men jeg tror, jeg er i Stand til at gengive det alligevel.

Det ærede Medlem har fremsat nogle Udtalelser om Burmeister & Wain og om Statens Forhold til Burmeister & Wain ved den Lovgivning, som har fundet Sted. Der er som bekendt vedtaget to Love, og den sidst vedtagne gælder den Dag i Dag. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, vilde han med sin Udtalelse fastslaa, at denne Lovgivning har ført til ligefrem forkastelige Forhold til Fordel for en enkelt Person, der var i Ledelsen af Burmeister & Wain. Det ærede Medlem paastod eller gav det i hvert Fald, saa vidt jeg forstod ham, Udseende af, at der ved Loven om Burmeister & Wain var skabt Betingelser for, at der kunde ydes en af Direktørerne en Pension, som denne ikke havde Udsigt til at faa, hvis Selskabet var gaaet til Konkurs eller skulde likvideres paa almindelig Likvidationsmaade. Det ærede Medlems Udtalelse i saa Henseende er ganske urigtig.

Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, paastod han, at han gennem et stenografisk Referat fra Retten havde Beviser for, at der var lovet vedkommende Direktør en meget stor Pension fra Burmeister & Wain — saa vidt jeg forstod, skulde der være Tale om en Pension paa 30 000 Kr. aarlig —, og det ærede Medlem mente vel, at Løftet om denne Pension var givet eller i det mindste var godkendt af dem, der nu ordner Burmeister & Wain, altsaa Likvidationskomiteen, for hvilken Retspræsident Hammerich